

nr. 72 / 12 - 25 aprilie 2015 – apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitroposta.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVANTUL SĂPTĂMÂNII

Hristos a înviat!

pr. paroh Mihai Gojgar

Îmi imaginez că foarte mulți dintre cei care primiți ziarul veți parcurge acest articol la o zi, două sau mai multe după ce veți fi luat Lumină din Biserică. În primul rând, mă bucur că ați venit alături de noi, că am fost împreună la ceasul cel mai important din anul bisericesc. Că am avut ocazia să mărturisim, umăr la umăr, inimă lângă inimă, fundamentul credinței creștine: Hristos a înviat!

Știu, însă, și că cei mai mulți nu veți sta la toată Slujba de Înviere. Viața de parohie arată că o zecime dintre cei prezenți la miezul nopții se regăsesc în sfintele lăcașuri și spre ora 4 dimineața. Nu, nu am de gând să critic asta. Deși, admit, mi-ar plăcea să ciocnim împreună ouă roșii, să gustăm puțină brânză și o felie de cozonac. Iar aceste mângâieri gastronomice se petrec după ce preotul le binecuvântează, aproape de ora 4. Tot atunci se împarte și pâinea numită „paști”, care se consumă în fiecare dimineață a Săptămânii Luminate.

Vă rog, totuși, să aveți în vedere că aspectele exterioare, vizibile ale credinței noastre, cum ar fi mersul cu lumânarea aprinsă până acasă, ori luarea paștelui în fiecare zi sau în noaptea aceea, imediat după ce am ajuns în căminele noastre, la ora 1, nu sunt suficiente. Ele reprezintă ornamentații liturgice pioase, care exprimă fastul și bucuria Învierii Domnului, dar nu sunt esența sărbătorii. Fundamentul prăznuirii stă în celebrarea în Biserică a acestor evenimente.

Faceți din Paște un eveniment comunitar, nu doar unul familial. Aduceți-vă aminte de cei săraci, de cei bolnavi, de cei singuri, de cei părăsiți. Oferiți o parte din bucatele pe care le pregătiți și vă veți înfrumuseța sărbătoarea. Învierea este un praznic al jertfei și victoriei asupra morții, dar și o surpriză cosmică. Învierea Domnului rămâne o acțiune unică, neasemuită și irepetabilă. Ce-ar fi să ne hrănim din acest exemplu, să imităm neprevăzutul inspirat de resurecția Mântuitorului? Să batem la ușa celor

singuri care nu se așteaptă să primească nici o vizită și nici un salut, să ciocnim ouă cu oameni care suferă de tristețe și solitudine nedorită, să căutăm la telefon rude uitate demult? Surpriza oferă bucurie, dăruiește viață. Poate și în modul acesta Dumnezeu ne dă șansa de a fi împreună-lucrători la salvarea unor suflete îndurerate și golite de afecțiune. Să fie acesta paștele nostru! Termenul „paști” înseamnă în ebraică „trecere”; să trecem și noi peste fluviul obișnuințelor și rutinei noastre anuale și să mergem pe malul celălalt, unde bucuria, surpriza, dăruirea, zâmbetul, entuziasmul pot aduce apropierea de semeni, de Dumnezeu.

Sărbători cu bucurie în suflet și iubirea dăruirii!

Hristos a înviat!

Georgian Radu

„Biserica creștină originară a căutat să stăpânească simbolul și să-l folosească cu moderație. Am putea vorbi de un simbolism *bine temperat*. Realitatea generează simbolul, iar simbolul nu mărginește realitatea, ci încearcă numai să trimită la ea” (Costin Nicolescu).

Unul dintre simbolurile Sfințelor Paști este oul vopsit. În afara sărbătorii Pascale, oul este oglinda vieții și a înnoirii naturii. La Paști, prin tradiție, ouăle se vopsesc în roșu. Acestea simbolizează mormântul

purtător de viață al Mântuitorului, care s-a deschis la Învierea Sa din morți. Iată motivul pentru care atunci când sparg ouăle, ciocnindu-le, creștinii spun: *Hristos a înviat!* și răspund: *Adevărat a înviat!* Culoarea roșie a oului simbolizează sângele lui Iisus care a curs de pe Cruce pentru mântuirea lumii. Între multe semnificații ale oului vopsit cred că aceasta este cea mai îndreptățită a fi luat în seamă, pentru că ne trimite cu gândul la Hristos, la pătimirea Sa și Învierea de viață dătătoare.

MIELUL PASCAL

Georgian Radu

Cuvântul Paști vine din evreiescul pesah care înseamnă „trecere” iar pentru noi creștinii, Sfințele Paști reprezintă tot o trecere, dar una de la moarte la viață. Prin Paști, noi nu comemorăm eliberarea evreilor din Egipt, ci prăznuim moartea și Învierea lui Hristos, chiar mai mult, moartea și învierea noastră împreună cu El, deoarece și Paștele este un alt Botez. Această trecere s-a făcut prin jertfă, prin jertfa Mielului Iisus Hristos, Care ridică păcatele lumii (Ioan 1,29). Mielul jertfit și mâncat de evrei când serbau Paștile, era o prefigurare a Mielului lui Dumnezeu Care ridică păcatele lumii (Ieșirea 12, 46) și se oferă ca hrană pentru viața veșnică.

Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă să sărbătorim

Paștile într-o nouă perspectivă: „Iată Hristos, Paștele nostru, S-a jertfit pentru noi; să prăznuim, deci, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutății și al viclesugului, ci cu azimile curăției și ale adevărului” (I Cor. 5, 7-8).

Pe masa creștinilor, după slujba din noaptea Învierii, se servește mielul de Paști. Fiecare dintre noi știm cum ne raportăm la acest meniu. Dacă facem din el doar un gest simbolic ori o copioasă jertfă pentru stomac și nu pentru suflet. Iată de ce pericolul simbolului este acela că poate deveni formă goală, folosită în mod superstițios și, ca atare, mincinoasă. O lume de simboluri fără acoperire în realitate poate deveni mortifiantă prin descărnarea ei” (C Nicolescu).

PAȘTELE ÎN LUME

Filip Scarlat

Sărbătoare creștină, Paștele conține numeroase tradiții ale erei precreștine. Dacă pentru grecii din antichitate reprezenta mitul întoarcerii din infern la lumina zilei, frigienii considerau că odată cu sosirea iernii, divinitatea lor principală adormea. De aceea, ei organizau cu ocazia echinocțiului de primăvară ceremonii pline de muzică și dans pentru a o trezi.

În **America Latină** sărbătorile pascale sunt adesea ritmate de procesiuni. În numeroase localități o persoană se deghizează și defilează pe spatele unui măgar. În **Croația** oamenii au obiceiul să confecționeze coroane de flori și legături de lemn sau de măsline. În **Franța**, din Joia mare și până în Vinerea mare clopotele încetează să mai sune. Legenda spune că, ele zboară spre Roma pentru a fi binecuvântate de către papă și se vor întoarce duminică. Colinele sunt de fiecare dată locul de desfășurare al focurilor de Paști în **Scotia**. Aceasta este o moștenire a epocii celte. În luna de după Paști, numită și „luna udă”, în **Polonia** au loc bătăi cu apă pentru a aduce aminte de botezul unui principe polonez și de curățirea păcatelor prin taina botezului. În **Suedia**, copiii se deghizează în vrăjitori cu o mătură, un vas mic și o robă lungă. „Arborele de

Paște” este o tradiție prezentă în **Germania**, el fiind decorat ca și bradul de Crăciun, doar că acum în loc de ghirlande sunt folosite ouă. În **Spania** nu pot lipsi procesiunile, cele mai celebre sunt în Andaluzia, Salamanca, Valladolid și Zamora.

„Săptămâna Sfântă” este una dintre cele mai cunoscute sărbători din **Mexic**. La Ixtapalapa, 1,4 milioane de creștini se reunesc pentru a merge pe „Drumul crucii”. Originea acestui pelerinaj datează din anul 1843 când a avut loc o epidemie de holeră care a decimat o mare parte a populației. În **Bulgaria**, cu o zi sau două înainte de Paște tradiția este ca familiile creștine să trimită prietenilor turci o felie de pâine și 10-15 ouă roșii. În **Corfu** se aruncă vase de ceramică pe fereastră. În momentul în care clopotele bat pentru a anunța Învierea lui Hristos, tinerii apar la ferestre pentru a arunca borcane, umplute cu apă sau chiar cu vin.

A ATINS TOMA COASTA DOMNULUI?

Silviu – Constantin Nedelcu

Episodul biblic cu Toma „necredinciosul”, cum este numit în popor, se găsește în Evanghelia după Ioan, în capitolul 20, la versetele 19-31. Aici este relatată întâmplarea înfățișării Domnului Iisus Hristos ucenicilor Lui, duminică, în prima zi a săptămânii (v. 19). Apostolul Toma nu se afla atunci cu cei doisprezece (v. 24). După ce apostolii i-au zis că li s-a arătat Domnul, el le-a răspuns că nu va crede până ce nu va pune degetul în semnul cuielor și mâna în coasta Lui (v. 25). După opt zile a venit iarăși Domnul în mijlocul ucenicilor și i-a spus lui Toma, care se afla cu dâșii, să pună degetul în semnul cuielor și mâna în coasta Lui, ca să creadă (v. 27). Toma i-a zis Lui:

„Domnul meu și Dumnezeu meu!” (v. 28), iar Mântuitorul Iisus Hristos i-a răspuns: „Pentru că M-ai văzut, ai crezut” (v. 29).

A atins Toma coasta Domnului? Nu! Evanghelia spune foarte clar că Apostolului Toma i-a fost suficient doar vederea Domnului (v. 28-29).

Vă așteptăm cu drag la slujba Sfintei Liturghii, în prima duminică după Învierea Domnului (19 aprilie), la Biserica Sf. Dumitru-Postă, ca să vedem împreună cu Toma înfățișarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

RÂNDUIALA POSTIRII DE LA PAȘTI PÂNĂ LA RUSALII

diac. Bogdan Bădiță

Perioada pascală pe care o traversăm este una a bucuriei și a desăvârșirii duhovnicești, bucurie manifestată atât prin conținutul slujbelor cât și prin rânduiala postirii. De aceea, în Săptămâna Luminată, pentru zilele de miercuri și vineri avem harți, o dezlegare la orice mâncare (carne, ouă, brânză) precum și la vin. După această frumoasă săptămână,

Sfinții Părinți au rânduit ca pe toată perioada pascală, până la Cincizecime sau Rusalii, în zilele de miercuri și vineri să fie dezlegare la pește. Dezlegarea aceasta se înscrie în același context al bucuriei praznicului Învierii Domnului.

Hristos a înviat!

METANII ȘI ÎNGENUNCHERI ÎN PERIOADA PENTICOSTARULUI

pr. Marius Curelea

Îngenuncherea însoțită de metanii, reprezintă fără îndoială un semn de respect, de smerenie și supunere față de Dumnezeu. Metaniile sunt o formă de exprimare a stării de pocăință și constituie un act de cult. Ele sunt o manifestare îndeobște a monahilor dar și a creștinilor mai zeloși și se practică mai ales în perioada Postului Mare. Noțiunea de metanie vine din grecescul *metanoia* și subliniază intenția omului de a-și schimba mintea, modul de a gândi, ducând spre transformarea interioară a omului.

O întrebare frecventă este dacă sunt îngăduite sau nu metaniile și îngenuncherile în perioada liturgică cuprinsă între Învierea Domnului și Pogorârea Duhului Sfânt.

Fără îndoială că s-au scris multe pe această temă, multe canoane au fost interpretate spre folosul credincioșilor. Amintim așadar de canonul 91 al Sf. Vasile cel Mare care arată că între Ziua Domnului și Cincizecime este o perioadă de bucurie și prin urmare metaniile nu sunt îngăduite. Pe de altă parte, în parohii se slujește Sf. Liturghie mai mult duminica și în sărbători iar în mănăstiri zilnic, deci canoanele care se aplică în mănăstire nu se pot aplica la fel și în parohie. (Sf. Canoane spun că nu se îngenunchează în ziua Învierii).

Făcute în perioada pascală, metaniile sau îngenuncherile nu aduc prejudicii vieții duhovnicești a creștinului, nu contravin doctrinei sau canoanelor Bisericii. Prin urmare atitudinea creștinilor care mustră pe cei neștiutori trebuie să fie blândă, smerită, fără intenția de a impune în loc să recomande.

"Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure, și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută: că a înviat Hristos, veselia cea veșnică."

MASA DE SÂMBĂTĂ

Te-ai întrebat vreodată ce se întâmplă cu mâncarea pe care o oferi de pomană?
Ai avut dubii în privința onestității celui care îți cere ajutorul?
Parastasul trebuie să fie ajutor pentru cei nevoiași!
Îmbină fapta bună și ajutorul real!

La Biserica Sf. Dumitru, în fiecare sâmbătă, de la ora 12, enoriașii cu posibilități materiale reduse primesc o masă caldă.

Fii și tu cel care dăruiește!

Vă rugăm să cereți informații despre detalii organizatorice, la pangarul bisericii.

"Fericit cel care caută la sărac și la sărman: în ziua cea rea îl va izbăvi pe el Domnul". (Psalmi 40.1)

Georgian Radu

Sărbătoarea Izvorului Tămăduirii este dedicată Maicii Domnului și este rânduită de Biserică, în Săptămâna Luminată. Istoria ei este indisolubil legată de istoria Imperiului Bizantin și a doi dintre conducătorii acestuia. Împăratul Leon cel Mare, cunoscut și drept Leon Tracul, (457-474) îl ajută pe un orb să meargă la un izvor tămăduitor, însă doar la auzul glasul Maicii Domnului cea care l-a și îndemnat în a-l căuta. Pe acest loc va construi o biserică cu hramul *Izvorul Tămăduirii*. Împăratul Justinian (527-565), care suferea de o boală grea, a fost și el vindecat tot la această biserică și va construi un lăcaș și mai mare, care va fi distrus în 1453, de către turci.

În pericopa evanghelică de la Ioan (2,12-22), care se citește la Izvorul Tămăduirii, se amintește de episodul în care Hristos îi gonește din templu pe cei care denaturează rostul acestuia, muștrându-i că fac din el casă de negustorie și nu casă de rugăciune și amintind, mai apoi, de Învierea Sa după trei zile.

Maica Domnului este izvorul tămăduirilor trupești și sufletești din Biserică pentru toți credincioșii. Prin ea am primit viața cea adevărată și nădejdea vieții veșnice, pe Hristos. Și pentru acest lucru o pomenim în majoritatea rugăciunilor din slujba agliasmei mici care se săvârșește în Vinerea Luminată.

Cu ocazia praznicului Izvorului Tămăduirii, în ziua de 16 aprilie, între orele 16 - 21, vom binecuvânta casele dumneavoastră. Sperăm să ne revedem cu bine!

**Pr. Mihai Gojgar
Paroh – Biserica Sf. Dumitru Poștă**

Rânduiala ortodoxă prevede ca parastasele să se poată oficia din sâmbăta de după Duminica Tomii.

Așadar, prima dată când putem face pomeniri ale celor adormiți este 25 aprilie.

CONTRIBUIE LA CTITORIREA BISERICII SF. DUMITRU- POȘTĂ

Formularul 2% este cea mai ușoară metodă de a ajuta la ctitorirea Bisericii Sf. Dumitru. Formularul, completat de mână și semnat personal, se depune la pangarul bisericii Sf. Dumitru. (Acesta se găsește la pangar sau poate fi descărcat de pe site-ul sau pagina noastră de facebook)

Ne-am bucura dacă ați prezenta și cunoșcuților dvs. posibilitatea de a direcționa formularul către biserica Sf. Dumitru.

Dacă dețineți sau dacă activați într-o firmă, puteți direcționa, prin intermediul unui contract de sponsorizare, 20% din impozitul pe profit pe anul 2014 către Biserica Sf. Dumitru Poștă. Nu este nici o cheltuială în plus pt dvs., nici un efort financiar, ci este un DREPT pe care îl aveți. Deductibilitatea cheltuielilor de sponsorizare și mecenat din impozitul pe profit.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat pot deduce sumele aferente din impozitul pe profit dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: se încadrează în limita de 3% din cifra de afaceri și nu depășesc 20% din impozitul pe profit datorat (pentru întreg anul fiscal 2014). Sponsorizarea trebuie să fie înregistrată în contabilitate în anul pentru care se face plata impozitului (cel puțin contractul de sponsorizare să fie datat în 2014 și plata în 2015).

Firma are dreptul să acorde sponsorizări și peste limitele menționate, dar pentru suma ce depășește limita specificată se plătește impozit pe profit.

- donații de bani se pot face în conturile din josul paginii

Cod de identificare fiscală a entității nonprofit/unității de cult – **16081893**

Denumire unitate nonprofit/unitate de cult – **Biserica Sf. Dumitru Poștă, paraclis universitar**

Cont bancar (IBAN) - **RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI**

Vă mulțumim!

**Biserica Sf. Dumitru –
Poștă
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631**

**RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.**

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Popțean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar: **eprintare.ro**

Adresa (punct de lucru):
Strada Corvinilor nr. 5, parter
sector 6, București